

29 de juliol: Sant Olaf II, rei i màrtir

Text de l'Evangelí (Mt 20,20-28): En aquell temps, (...) sentint-ho els deu, s'indignaren amb els dos germans [Jaume i Joan]. Però Jesús els cridà, i digué: «Sabeu que els prínceps de les nacions les dominen i que els qui són grans exerceixen potestat sobre elles. No serà pas així entre vosaltres, sinó que el qui vulgui fer-se gran entre vosaltres, serà vostre servidor, i el qui vulgui entre vosaltres ser primer que sigui el vostre servidor. De la mateixa manera, el Fill de l'home no ha vingut a ser servit, sinó a servir i a donar la seva vida com a redempció per molts».

Sant Olaf II, rei i màrtir (995-1030)

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui, l'Església —ahora que els sants Marta, Maria i Llätzer— celebra sant Olaf II el Gran (995-1030), rei dels vikings i patró de Noruega. En temps d'Olaf —també avui i sempre— les paraules del Crist («el qui vulgui ser gran, sigui el vostre servidor») topaven amb la mentalitat de molts governants.

La conversió d'Olaf (a. 1015) transformà radicalment la seva forma de governar. Se'l recorda per haver unificat Noruega, però la seva grandesa real rau en el fet de subordinar la seva corona a la sobirania del Crist. Implementà el famós “Codi de Lleis Cristianes” en l'assemblea de Moster (c. 1020). Per primera volta en les seves terres, les lleis —inspirades en el “dret cristià”— defensaren els més vulnerables, aboliren l'esclavatge dels presoners i protegiren les dones i els nens. Olaf II “el Sant” entengué que legislar amb rectitud era una forma concreta de rentar els peus al seu poble. La seva autoritat no nasqué de la tirania, sinó d'un servei cimentat en l'Evangelí. El rei esdevingué servent.

—Sant Olaf descobrí el rostre sofrent del Crist en les llacunes d'injustícia del seu regne i decidí transformar les estructures socials per tal de sanejar-les.